

ЗІНАІДА СЕРГІЇВНА ГОЛУБЄВА

3 квітня 2011 р. не стало Зінаїди Сергіївни Голубевої, відомого літературознавця, критика, педагога.

Зінаїда Сергіївна народилася 8 червня 1924 р. в селі Соколово на Харківщині. У червні 1941 р. закінчила 9 класів СШ № 10 м. Харкова. У роки воєнного лихоліття вона брала участь у боях у Румунії, Угорщині, Австрії, Чехословаччині, Польщі, Німеччині. Була поранена і двічі контужена.

У березні 1949 р. З. Голубева вступила на підготовчі курси при Харківському університеті, склала іспити на атестат зрілості й стала студенткою філологічного факультету. Одержавши диплом із відзнакою, у червні 1951 р. вона була зарахована до аспірантури при кафедрі історії української літератури, і в червні 1954 р. захистила кандидатську дисертацію на тему “Російське літературознавство 60-х років XIX ст. і українська література”. У 1954–1955 рр. З. Голубева викладала в Харківському педінституті, а в 1955–1958 рр. – в Астраханському педінституті. З 1958 р. й до виходу на пенсію у 2003 р. вона працювала в Харківському університеті на кафедрі історії української літератури, обіймаючи посади старшого викладача, доцента, професора, декана філологічного факультету. З 1971-го по 1988 р. завідувала кафедрою історії української літератури.

1968 року З. Голубева захистила докторську дисертацію на тему “Новаторство українського радянського роману 20-х років. Проблематика. Характери. Пошуки форми”. Вона – авторка понад 150-ти друкованих праць, серед яких монографії “Український радянський роман 20-х років” (1967), “Сучасний український роман” (1973), “Нові грані жанру” (1977), “Іван Кочерга. Нарис життя і творчості” (1981), “Микола Бажан. Нарис творчості” (1984), “Юрій Смолич. Нарис життя і творчості” (1990), розділи підручника “Українська радянська література” (1979), передмови до видань доробку українських письменників та численні статті з історії української літератури й сучасного літературного процесу в журналах “Прапор” (“Березіль”), “Радянське літературознавство” (“Слово і Час”), “Дніпро”, “Жовтень” (“Дзвін”), “Литературное обозрение” (Москва), “Вопросы литературы” (Москва), газетах “Літературна Україна”, “Литературная газета” (Москва). З. Голубева була членом редколегії і головою Ради з критики журналу “Прапор” (“Березіль”), членом редколегії наукового збірника “Українське літературознавство”. Вона підготувала 10 кандидатів наук, регулярно виступала опонентом на захистах докторських і кандидатських дисертацій, була членом кількох спеціалізованих учених рад.

З. Голубева мала звання “Заслужений працівник вищої школи УРСР”, “Заслужений професор Харківського університету” та численні державні нагороди.

З Інститутом літератури ім.Т. Г. Шевченка НАН України З. Голубеву пов’язувала тісна співпраця, яка тривала впродовж кількох десятиліть. Вона брала участь у виконанні важливих наукових проектів, охоче працювала в спецраді Інституту, виступаючи в ній і опонентом, і дискусантом, підтримуючи талановиту та обдаровану молодь.

Пам’ять про Зінаїду Сергіївну Голубеву назавжди залишиться в серцях тих, хто її знав.

